

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Y. Z.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen Evropan – ochrana práv oprávněných osob, z. s. – odborová
organizace, IČ 191 10 324, sídlem 389 01 Stožice 37

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem 140 21 Praha, Nám. Hrdinů 1634/3

**o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2023 č. j. MV-174740-4/SO-2023, ve věci
vydání povolení k trvalému pobytu**

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 8. 2023 č. j. OAM-22982-13/TP-2022, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 87k odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění do 30. 6. 2023, neboť v řízení nebyly splněny podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu uvedené

v § 87h odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce se současně domáhal vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí.

2. Žalobce namítal, že správní orgán nesprávně aplikoval ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. Z jeho výsledku při provedené pobytové kontrole byly zjištěny jeho poměry. Správní orgán měl k dispozici potvrzení o zajištění ubytování a doklady o tom, že se tvoří se svou dcerou rodinu, na území ČR pobývá nepřetržitě dva roky a vzhledem k tomu, že je mu 83 let, je zcela závislý na pomoci a péči své rodiny. Je vdovcem, což je správnímu orgánu známo. Správní orgán nesprávně dovodil, že neprokázal, že je závislý na nutné péči nebo poskytované výživě ve smyslu § 15a odst. 1 písm. d) citovaného zákona. Přes tyto skutečnosti správní orgán považoval za nezbytné, aby předložil znalecký posudek o tom, že splňuje podmínky § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
3. Vzhledem k tomu, že znění ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona neuvádí povinnost prokázat splnění podmínek formou znaleckého posudku, lékařskými zprávami, nebo dle zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách nebo zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, má žalobce za to, že tyto důkazy vyžadoval žalovaný spr. orgán I. stupně nad rámec zákona a nepřipustně vybočil ze zákonného rámce. Žalobce má za to, že došlo k zákonem nepodloženému zúžení podmínek, za kterých je možné vyhovět žádosti o trvalý pobyt rodinného příslušníka občana EU, což je rozporné se závěrem pléna ÚS o přepjatém formalismu, kdy veřejnoprávní orgán si buď z nevzdělanosti nebo neznalosti neuvědomuje smysl a účel právní úpravy, činí z práva nástroj odcizení a absurdity, např. rozsudek NSS č. j. 1 As 163/2015, nález pléna Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl.ÚS 33/97 aj, což je přímo použitelné na souzený případ. Při použití průměrného rozumu je zřejmé, že nemocný člověk ve věku 83 let je logicky odkázán na péči své rodiny. Nepřiznání trvalého pobytu žalobci, za situace, kdy mu zbývají řádově měsíce života a nikoli roky, je projevem nepochopení významu Evropské listiny práv a svobod, které zaručují občanům EU právo na rodinný život a udržení rodinných vazeb. Pokud měl správní orgán pochybnosti, mohl vyslechnout rodinné příslušníky, případně měl povinnost konkretizovat jaký doklad o zdravotním stavu žadatele v řízení o žádosti o udělení trvalého pobytu (dále jen „TP“) ve smyslu ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona požaduje za relevantní a měl též tento požadavek odůvodnit příslušným ustanovením zákona. Správní orgán je povinen rozhodovat pouze na základě zákona a v jeho mezích (taktéž dle čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny). Po žadateli nelze požadovat více podkladů pro rozhodnutí ve věci nežli stanovuje zákon. Jestliže zákon v ust. § 15 odst. 1 písm. d) zákona hovoří o nároku na vydání povolení k trvalému pobytu, při kumulativně splněných podmínkách, že žadatel pobývá na území ČR nepřetržitě 2 roky, je závislý z důvodu uspokojování svých základních potřeb na výživě nebo jiné nutné péči etc. a není zde definováno, „závislý na výživě nebo jiné nutné péči“ dle ust. zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách nebo zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, tedy toto není podmínkou, kterou lze pro splnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu po žadateli požadovat. Správní orgán nad rámec toho ještě na str. 3 svého rozhodnutí Č.j.: OAM-22982-13/TP-2022 polemizuje o tom, že žalobce nelze považovat ve smyslu ust. § 87h odst. 2 písm. a) zákona za rodinného příslušníka občana EU ve smyslu ust. § 15a zákona, kdy žalovaná spr. orgán č. 1 uvádí doslovně cit.: *“ze znění tohoto ustanovení je tak zjevné, že podmínka rodinného příslušníka občana EU musí být splněna v době vydání rozhodnutí o žádosti, nikoliv kdykoliv v minulosti před podáním žádosti”*. K této formulaci lze pouze konstatovat, že skutečnost, že žalobce se před 52 lety stal otcem své dcery, která je evidentně občankou EU a tedy jsou logicky 52 let

rodinnými příslušníky-osobami blízkými, nemůže být překážkou pro udělení povolení k trvalému pobytu žalobci. Naopak je důvodem udělení trvalého pobytu žalobci, neboť ten podmínky pro jeho udělení splnil. Závěry správního orgánu I. stupně jsou v přímém rozporu se smlouvou o fungování EU, práva na řádnou správu, která ukládá spr. orgánům dostatečně a jasně odůvodňovat svá rozhodnutí což v tomto případě nebylo splněno. Je všeobecně známo, že na Ukrajině v současné době probíhá válečný konflikt a je zcela logické, že žalobce je z důvodu, že nemůže sám uspokojovat své životní potřeby ve státě, který čelí válečnému konfliktu. Žalovaná nehodnotila důsledek válečného konfliktu na Ukrajině a rozhodla zjevně nesprávně. Nevydání povolení k trvalému pobytu považuje žalobce za zásah do jeho právní jistoty a legitimního očekávání. V pozici žadatele o povolení k trvalému pobytu důvodně očekával, že mu bude vyhověno. Správní orgány si ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců vyložily extenzivně a zjevně nepříznivě, zřejmě ve snaze mu nevyhovět za každou cenu. Žalobce dovozoval zaujatost správního orgánu vůči němu. Zdůraznil, že v ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců není stanoveno, že by kladné rozhodnutí o žádosti bylo podmíněno znaleckým posudkem, jak požadovaly správní orgány obou stupňů.

4. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že žalobní body se v podstatě neodlišují od námitek uplatněných v odvolání, proto v podrobnostech zcela odkázala na napadené rozhodnutí a spisový materiál. Žalovaná zdůraznila, že nesouhlasí s názorem, že by správní orgán nesprávně aplikoval ust. § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Potřebné důkazy po žalobci požadoval v souladu se zákonem, tudíž bez přepjatého formalismu. Žalovaná poukázala na to, že žalobce byl v souladu se zákonem také řádně a srozumitelně poučen, jaké doklady má možnost předložit jako důkazy o závislosti na nutné péči nebo neschopnosti se o sebe postarat v důsledku jeho zdravotního stavu, avšak žalobce žádný potřebný doklad nedoložil. Pokud se jedná o rodinný život, žalobci žádné okolnosti nebrání v tom, aby na území svůj život nadále realizoval na základě povoleného přechodného pobytu. Žalovaná je samozřejmě obeznámena se současnou vnitropolitickou a bezpečnostní situací na Ukrajině, probíhajícím válečným konfliktem, avšak Ministerstvo vnitra po něm nepožaduje, aby se tam vrátil. Žalovaná zdůraznila, že existující příbuzenský vztah sám o sobě neznamená, že je odvolatele možné považovat za rodinného příslušníka občana EU ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců. Za rodinného příslušníka může být považován pouze tehdy, jestliže prokáže, že je závislý na nutné péči nebo na poskytované výživě, přičemž v řízení musí být jednoznačně prokázáno, že zdravotní stav žadatele vyžaduje soustavnou péči druhé osoby a dále, že odpovídající osobní péči může poskytnout a poskytuje občan EU. Žalobce však na výzvu Ministerstva vnitra žádný doklad, jenž by prokazoval jeho závislost na péči další osoby, přestože o tom byl poučen, nepředložil, žádné lékařské zprávy ani jiné informace potvrzující jeho závislost na péči třetí osoby nedoložil. Na udělení trvalého pobytu není právní nárok. Žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro jeho udělení. Pokud neposkytl Ministerstvu vnitra ve věci součinnost při doložení potřebných dokladů, nemohl důvodně očekávat, že mu v podané žádosti bude vyhověno. Z obsahu spisových materiálů je zřejmé, že předložení znaleckého posudku po odvolateli Ministerstvo vnitra nepožadovalo, mělo se jednat o souhrnnou lékařskou zprávu vydanou odborným lékařem, případně praktickým lékařem na základě vyjádření odborných lékařů nebo zdravotnickým zařízením. Žalovaná rovněž nesouhlasí s tím, že by napadené rozhodnutí bylo nicotné, neboť k jeho vydání byl správní orgán příslušný a toto netrpí vadami, jež by jej činilo zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí

správního orgánu. Rozhodnutí je rovněž řádně a srozumitelně odůvodněno a nelze jej považovat za rozporné s mezinárodním právem-Ženevskými úmluvami, jak je argumentováno závěrem tohoto odvolání.

5. Krajský soud na základě řádně a včas podané žaloby přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání.
6. Podle ust. § 76 odst. 2 s.ř.s., zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí.
7. K námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 22. 7. 2005 č. j. 6 A 76/2001-96. V něm Nejvyšší správní soud uvedl, že nicotným je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Tyto vady jsou natolik závažné, že způsobí faktickou neexistenci samotného správního aktu; za dané situace tu není tedy nic, co by mohlo zakládat jakákoliv práva či povinnosti subjektů, konec citace. Krajský soud v posuzované věci neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo závažnými vadami, které by vyvolaly jeho nicotnost.
8. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující pro věc podstatné skutečnosti. Dne 12. 12. 2022 podal žalobce žádost o vydání povolení k trvalému pobytu. Označil se za občana třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana EU, přičemž v bodě II. tiskopisu ohledně účelu pobytu na území České republiky označil nepřetržitý pobyt po dobu 2 let. Správní orgán tedy vycházel z toho, že žalobce žádá o vydání povolení k trvalému pobytu z důvodu uvedeného v ust. § 87h odst. 2 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb. K žádosti žalobce doložil rodný list své dcery J. Z., nar. X ve Lvově, který byl vydán dne 12. 3. 2003 Úřadem městské části města Brna, zvláštní matrikou. Z rodného listu se podává, že matkou paní J. Z. je paní H. I. Z., nar. X a otcem J. M. Z., nar. X. Dále byl předložen oddací list vydaný 1. 4. 2003 Obecním úřadem Horní Suchá, v němž je uvedeno, že dcera žalobce paní J. Z. uzavřela dne 6. 7. 1996 manželství s panem M. T., nar. X a přijala příjmení T. Z Centrálního registru obyvatel České republiky bylo zjištěno, že paní J. T., roz. Z., nar. X, je státní příslušnicí České republiky a pobyt má evidovaný na adrese X. Ze správního spisu se dále podává, že 17. 2. 2023 správní orgán vypravil výzvu k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu. Výzva byla doručena žalobci prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 20. 2. 2023. Správní orgán vyzval žalobce a detailně ho poučil o možnostech prokázání a doložení specifikovaných dokladů a poučil jej o následcích neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě. Lhůta k odstranění vad žádosti byla správním orgánem stanovena v délce 30 dnů od doručení výzvy. Žalobce byl kromě jiného v bodě I. vyzván, aby předložil doklad potvrzující splnění podmínky podle § 87h odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., s tím, že se jedná o doklad, jímž žadatel prokáže, že je rodinným příslušníkem občana EU ve smyslu ust. § 15a zákona č. 326/1999 Sb., přičemž správní orgán citoval ust. § 15a odst. 1 uvedeného zákona, přičemž kromě jiného bylo specifikováno, že závislostí na výživě nebo osobní péči poskytované občanem Evropské unie se rozumí situace, kdy osoba (cizinec) není schopna bez materiální pomoci či nutné péče poskytované občanem Evropské unie, uspokojovat své

základní životní potřeby. Potřeba nutné péče poskytované třetí osobou pak reálně vyplývá především z hlediska nízkého věku osoby či jejího nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce byl poučen o tom, že dokladem prokazujícím závislost na péči druhé osoby (občana EU) s ohledem na nepříznivý zdravotní stav cizince se pak rozumí aktuální a podrobná lékařská zpráva, ze které bude patrný celkový a současný zdravotní stav cizince, včetně vlivu jeho chorob na jeho běžný život, resp. míra jeho schopnosti zvládat úkony běžného života, zvláště pak v oblastech jako je mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost a jiné. Taková zpráva by měla být vypracována odborným lékařem v dané oblasti, zdravotnickým ústavem na území České republiky. Několika slovná souhrnná vyjádření praktických lékařů nejsou dostatečná. Z uvedených dokladů tak musí být zřejmé, že se jedná o stav dlouhodobého či trvalého charakteru, který vyvolává bezpodmínečnou závislost na péči druhé osoby (občana EU).

9. Žalobci bylo dáno kromě jiného též poučení o tom, že vážnými zdravotními důvody je třeba rozumět zdravotní stav žadatele, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje schopnosti nutné pro zvládání základní životní potřeb do té míry, že způsobuje závislost na péči druhé osoby. Žalobce byl současně upozorněn, že je to žadatel, kdo je ve smyslu § 87b odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., povinen předložit ke své žádosti doklad o tom, že je rodinným příslušníkem občana EU ve smyslu § 15a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Žalobci bylo sděleno, že z doložených dokladů k žádosti vyplývá, že se považuje za rodinného příslušníka občana EU, paní J. T., nar. X, státní příslušnost Česká republika a že jako doklad prokazující příbuzenský vztah k občanu ČR doložil mimo jiné rodný list dcery. Žalobce byl poučen o tom, že doložený doklad však není dokladem o tom, že je rodinným příslušníkem občana ČR ve smyslu ust. § 15a odst. 1 písm. d) ve spojení s § 15a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., neboť tento doklad neprokazuje, že je jeho zdravotní stav natolik nepříznivý a není schopen se sám o sebe postarat bez osobní péče třetí osoby. Žalobce byl informován o tom, že podmínku stanovenou v § 15a odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., tedy podmínku závislosti na jiné nutné péči nebo neschopnost se o sebe postarat v důsledku vážného zdravotního stavu, je nutno prokázat listinnými důkazy. Za takový listinný důkaz je nutno považovat především souhrnnou lékařskou zprávu vydanou odborným lékařem (případně praktickým lékařem na základě vyjádření odborných lékařů) nebo zdravotnickým zařízením. Je třeba, aby se lékař kromě popisu zdravotního stavu (chorob), vyjádřil zejména k těmto oblastem: - mobilita (zda je schopen chůze nebo při chůzi potřebuje oporu, zda je schopen chůze na kratší/delší vzdálenosti nebo s pomocí berlí nebo na vozíku, zda je schopen sám přijít k lékaři nebo potřebuje pomoc jiné osoby), - schopnost orientace (zda se orientuje v prostoru, čase, poznává osoby), - stravování (zda je schopen si uvařit, naporcovat jídlo, sám se najíst, zvládat si sám nalít pití, zda je schopen sám dodržovat dietní režim a užívat léky nebo potřebuje pomoc jiné osoby a v jaké míře), - oblékání (zda je schopen se obléci, obout nebo potřebuje pomoc jiné osoby a v jaké míře), - hygiena (zda je schopen sám dojít na toaletu, umýt se, osprchovat se, vyčistit si zuby nebo potřebuje pomoc jiné osoby a v jaké míře), - péče o domácnost (zda je schopen si obstarat nákupy, uvařit si nebo uklidit nebo potřebuje pomoc jiné osoby a v jaké míře). Z těchto bodů by pak měl lékař učinit závěr, který do této zprávy uvede o tom, zda je (a v jaké míře) nebo není závislý na pomoci druhých osob při uspokojování základních životních potřeb. Tato lékařská zpráva musí být opatřena razítkem a podpisem vydávajícího lékaře, musí být vyhotovena lékařem nebo zdravotnickým zařízením registrovaným v České republice. Žalobce byl

v této souvislosti informován také o webových stránkách obsahující databázi Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb. Žalobci bylo sděleno, že takovou souhrnnou zprávu, která bude obsahovat výše uvedená kritéria, je třeba správnímu orgánu doložit, aby bylo možné jednoznačně učinit závěr, zda je osobou v důsledku zdravotního stavu závislou na péči třetí osoby.

10. Ze správního spisu se rovněž podává, že 17. 2. 2023 byla provedena cizineckou policií pobyťová kontrola na adrese X a bylo zjištěno, že žalobce bydlí s dcerou, jejím manželem a synem zde v bytě o velikosti 3+1, v bytě se nacházely osobní věci žalobce a bylo patrné, že sdílí společnou domácnost se svou rodinou. Žalobce policejní hlídce sdělil, že je závislý na dceři, když výše jeho důchodu činí 2 400 Kč. Dodal, že má i zdravotní problémy, minulý rok byl hospitalizován, léčí se se slinivkou, dochází dále na kardiologii a do cévní ambulance.
11. V předmětné výzvě ze dne 17. 2. 2023 bylo žalobci dáno poučení také o tom, že závislostí ve smyslu § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců je nutno především rozumět faktický stav, který vznikl vlivem okolností na vůli nezávislých, nikoliv z vůle cizince samotného a že závislostí na výživě nebo osobní péči poskytované občanem Evropské unie se rozumí situace, kdy osoba (cizinec) není schopna bez materiální pomoci či nutné péče poskytované občanem Evropské unie uspokojovat své základní životní potřeby.
12. Ze správního spisu plyne, že na základě uvedené výzvy k odstranění vad žádosti byly správnímu orgánu doručeny tyto doklady: plná moc k zastupování, doklad (potvrzení) o zajištění ubytování a rodný list dcery. Žalobce požadované doklady ohledně jeho zdravotního stavu a závislosti na péči druhé osoby – občana EU nedoložil. Fakticky nepředložil vůbec žádnou zprávu ani ohledně jeho zdravotního stavu. Ničeho nedoložil ani ke dni vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně, a neučinil tak ani dodatečně v rámci odvolacího řízení.
13. Podle ust. § 15a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023, rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho a) manžel, b) rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje, c) potomek mladší 21 let nebo takový potomek manžela občana Evropské unie a d) potomek nebo předek, anebo potomek nebo předek manžela občana Evropské unie, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem Evropské unie nebo jeho manželem, nebo byl na této výživě nebo jiné nutné péči závislý bezprostředně před vstupem na území ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen pobyt.
14. Podle ust. § 15a odst. 2 téhož zákona, rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který je státnímu občanu České republiky přihlášenému k trvalému pobytu na území ve vztahu uvedeném v odst. 1 písm. a) až d).
15. Podle ust. § 15a odst. 3 citovaného zákona, rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který a) je příbuzným občana Evropské unie nebo státního občana České republiky přihlášeného k trvalému pobytu na území a 1. je v zemi, z níž pochází, osobou vyživovanou tímto občanem Evropské unie nebo státním občanem České republiky, 2. je v zemi, z níž pochází, členem domácnosti tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo 3. u kterého vážné zdravotní důvody naléhavě vyžadují osobní péči tohoto občana Evropské unie nebo státního občana České republiky, nebo b)

má s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky přihlášeným k trvalému pobytu na území, řádně doložený trvalý partnerský vztah.

16. Podle ust. § 87h odst. 2 písm. a) citovaného zákona, ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2 na jeho žádost povolení k trvalému pobytu po 2 letech jeho nepřetržitého přechodného pobytu na území, pokud je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana České republiky, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo rodinným příslušníkem občana jiného členského státu Evropské unie, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území.
17. Podle ust. § 87k odst. 1 písm. g) téhož zákona, ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže nejsou splněny podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu uvedené v § 87g nebo 87h.
18. Krajský soud předeseílá, že základním předpokladem efektivního správního řízení, byť zahájeného na žádost, je vzájemná součinnost a spolupráce správních orgánů a účastníků řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 30/2008-49, č. j. 5 As 44/2007-93). Se zásadou spolupráce s dotčenými orgány úzce souvisí zásada materiální pravdy, zakotvená v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tato zásada je dále rozvedena v § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle něhož správní orgán zásadně opatřuje potřebné podklady pro vydání rozhodnutí a je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Z § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů plyne, že účastníci správního řízení jsou povinni označit důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení, přičemž důkazní povinnost účastníků řízení podle § 52 správního řádu se projevuje silněji v řízeních o žádostech, jako tomu bylo v posuzované věci. Vyplývá z ní to, že žadatel (žalobce) je povinen zajistit podklady pro rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán musí žadateli poskytnout prostor k uplatnění relevantních tvrzení a k předložení relevantních podkladů. Má-li správní orgán pochyby o zjištěném skutkovém stavu, je povinen tyto skutečnosti objasnit a spolupracovat s žadatelem. Pokud žadatel nepředloží některé dokumenty, které jsou pro posouzení jeho žádosti ze zákona nutné, je povinen správní orgán podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele k odstranění těchto vad.
19. Na tomto místě krajský soud uvádí, že správní orgán postupoval v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu. Vyšel z tvrzení žalobce uvedených v žádosti a za situace, kdy z dokladů předložených k žádosti nevyplývalo, že je skutečně závislý na péči i výživě poskytované občanem Evropské unie, vyzval žalobce k doložení dokladů prokazujících splnění podmínky závislosti na výživě a péči poskytované občanem Evropské unie ve smyslu § 15 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., a to výzvou ze dne 17. 2. 2023. Současně ho poučil, v jaké lhůtě má požadované dokumenty správnímu orgánu předložit, jak výše citováno a také o následcích nesplnění této výzvy. Výzva byla žalobci doručena 20. 2. 2023. Dle názoru soudu správní orgán si řádně splnil svou poučovací povinnost vyplývající z § 45 odst. 2 správního řádu. Soud se neztotožňuje s žalobní námitkou žalobce, že doklady, které správní orgán vyžadoval, byly nad rámec zákona. Není pravdou tvrzení žalobce, že správní orgán po něm požadoval předložení znaleckého posudku. Tato námitka žalobce je v rozporu s výše citovaným obsahem správního spisu. Jestliže správní orgán požadoval po žalobci ohledně jeho závislosti na jiné nutné péči nebo neschopnosti se o sebe postarat v důsledku vážného zdravotního stavu, souhrnnou lékařskou zprávu vydanou odborným lékařem, příp.

praktickým lékařem na základě vyjádření odborných lékařů nebo zdravotnickým zařízením, meze zákona dle názoru soudu v žádném případě nepřekročil. Za situace, kdy žalobce na výzvu správního orgánu v tomto požadovaném rozsahu nereagoval a nepředložil správnímu orgánu vůbec žádnou lékařskou zprávu o svém zdravotním stavu a závislosti na péči své dcery, občanky EU, s níž sdílí společnou domácnost, je závěr správních orgánů, že žalobce neprokázal, že je osobou uvedenou v § 15a odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., závislou na výživě či jiné nutné péči občana Evropské unie. V této souvislosti je třeba poznamenat, že s pokročilým věkem žadatele nelze automaticky spojovat nepříznivý zdravotní stav takovéto osoby a s tím spojenou nutnost osobní péče. Žalobce ničeho nedoložil ani ohledně podmínky závislosti na výživě dle § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. V posuzované věci je podstatné, zda na základě pečlivého posouzení osobních poměrů cizince lze jeho zdravotní stav považovat za vážný a naléhavě vyžadující osobní péči rodinného příslušníka, který je občanem EU, přičemž žalobce v tomto ohledu správnímu orgánu neposkytl žádnou součinnost. V daných souvislostech je nutno poznamenat, že relevantní ustanovení zákona o pobytu cizinců, resp. jiných zákonů, nestanoví konkrétní formální a obsahové náležitosti, jimiž má být zdravotní stav žadatele, resp. závislost cizince na osobní péči poskytované občanem EU. Žalobce, jak výše uvedeno správnímu orgánu ovšem nepředložil žádné lékařské zprávy. Dovožoval-li žalobce zaujatost správních orgánů vůči němu, pak se jedná o ničím nepodloženou spekulaci. Z obsahu správních spisů správních orgánů obou stupňů, ani z napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevyplývají žádné skutečnosti, z nichž by bylo lze dovodit zaujatost těchto správních orgánů vůči žalobci.

20. Žalovaný posoudil i přiměřenost dopadů rozhodnutí do sféry žalobce dle § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. K tomu je třeba zdůraznit, že žalobce sám ovšem v tomto směru žádná tvrzení neuvedl a důkazy neoznačil. Žalovaná uvedla, že nezjistila žádný negativní dopad na současnou situaci žalobce, neboť ten má i nadále možnost na území České republiky pobývat na základě povoleného přechodného pobytu, jakožto rodinného příslušníka občana České republiky. Dle názoru soudu odepření práva trvalého pobytu žalobci, není samo o sobě dotčeno jeho právo pobytu. Dochází pouze k odepření výhod plynoucích ze statutu cizince pobývajícího na území České republiky v rámci trvalého pobytu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 71/2010-112). Žalobce tak má i nadále možnost pobývat se svou rodinou. Soud proto uzavírá, že žalovaná posoudila dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života a soud se s ní ztotožňuje v názoru, že k nepřiměřenému dopadu v projednávané věci nedošlo.
21. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal důvodným žádný z předestřených žalobních bodů, ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 5. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně